

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Lovforslag, hvorefter man har givet Ferier, som Staten har betalt, i indtil 3 Maaneder, og man har lige nu i dette høje Ting gennemført en Ulykkesforsikringslov, som giver betydelige Beløb til de efterladte, medens andre her i Landet ikke er inde under disse Bestemmelser og ikke kan faa saa høje Beløb. Og nu kommer til sidst Forslaget om denne Mindefond, hvorefter man kan hjælpe Enker, som ikke falder ind under de andre Love. Derfor er det Meningen, at Fonden skal bestaa, og at man kun skal bruge Renterne, og jeg er overbevist om, at naar der bliver tilskudt flere Penge til denne Fond paa forskellig Vis, vil der af det Beløb, der da er til Raadighed aarlig, kunne ydes en mærkbar Hjælp til de Enker, som ikke kan komme ind under Lovgivningen om Hædersgaver eller Krigsulykkesforsikring, for det er ikke saa forfærdelig mange.

Endvidere skal jeg oplyse over for det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at det Udvalg, der skal administrere og uddele disse Penge, netop vil faa en saadan Sammensætning, at alle de syv Sømandsorganisationer, man har, bliver repræsenteret deri, saaledes at Pengene kan blive uddelt paa den bedste Maade, og saaledes at der kan finde en Forhandling Sted med de Organisationer, vedkommende har Tilknytning til.

Jeg skal som sagt ikke komme nærmere ind paa andre af de rejste Spørgsmaal, men kun takke Ordforerne for deres Udtalelser og udtale Haab om, at Forslaget maa blive vedtaget i Løbet af meget kort Tid, i denne Samling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 981).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er vedtaget uændret i Landstinget. Lovforslaget tilsigter at give Statsanstalten for Livsforsikring en fortsat

Mulighed for en Forhøjelse af visse Præmier ud fra den Betragtning, at der i den Prisforhøjelse, der har fundet Sted, og i det Rentniveau, som er opstaaet, ligger en Berettigelse til en saadan Foranstaltning. Der tilvejebringes med dette Lovforslag Hjemmel for, at de Tillægspræmier for Livsforsikring o. lign., som ved tidligere Love og Anordninger er muligjort for Statsanstalten, fortsat kan kræves, og der er ikke ved det Lovforslag, der her foreligger, som ved dets Forgængere fastsat nogen Tidsfrist, idet det maa være afhængigt af Renteforholdene, hvornaar det maa skønnes forsvareligt at lade Prisforhøjelsen bortfalde. De Omstændigheder, der har været Forudsætningen for Lovforslagets Gennemførelse ved tidligere Lejligheder, maa fortsat siges at være til Stede. Jeg skal derfor tillade mig at indstille Lovforslaget til Vedtagelse og hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstigningsskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 983).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Ifølge § 20 i Loven af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld skulde Loven forelægges Rigsdagen til Revision i Rigsdagssamlingen 1938—39. Denne Frist er ved forskellige Love blevet udskudt under Besættelsen, og det, der foreslaas nu, er, at Revisionsbestemmelsen, som, saafremt der havde eksisteret en Rigsdag, skulde have været respekteret paa et tidligere Tidspunkt, nu reguleres derigennem, at Revisionen fastlægges saaledes, at den skal finde Sted i den kommende Rigsdagssamling.

Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje.

Oluf Pedersen: Jeg maa beklage, at man stadig udskyder Revisionen af Loven om Grundstigningsskyld, eftersom Forholdet ligger saa galt, at man praktisk talt fra